

Mlčení stromů, vánků a řek

Luboš Pospíšil

Víš jak řeky do moří
mlčky plynou údolím
ticho z nich se vynoří,
křikem měst břeh rozdrolí
Řekou se blíží dávná
volání blízko mlčení
mlčení

Stromy v dálce na stráních mlčky jednou vyrostou
než je v papír promění, který slovy popíšou
To cítím z dálky dávná volání blízko mlčení
mlčení

Kdybych měl oči ptáků,
viděl bych všechno z dálky
cítil bych jarní rašení

Vánek v jarních zahradách a vůní květů třešňových
bílou v zimních náladách tunou prachu zasypou
To cítím z dálky dávná volání blízko mlčení
mlčení

Kdybych měl křídla ptáků, mohl bych se blížit mrakům
cítil bych v prstech rašení
Kdybych měl ruce dětí, cítil bych v prstech chvění
tep země v hadech pramenů.